

התובעת:

מדינת ישראל – משרד הביטחון
ע"י ב"כ עו"ד חנה לנדאו מ.ר. 46226
מפרקליטות מחוז מרכז – אזרחי
מדרך מנחם בגין 154 (בית קרדן) תל-אביב 6492107
טל': 073-3924700 ; פקס: 02-6468017
דוא"ל: mazkirut-merkaz-ezra@justice.gov.il

- נ ג ד -

הנתבע:

ראני אלכמלאת, ת"ז ~~000000000~~
רהט ~~000000000~~
טלפון: ~~000000000~~
באמצעות שירות בתי הסוהר

כתב תביעה

מהות התביעה: נזיקת, רשלנות, תקיפה, עשיית עושר ולא במשפט, הפרת חובה חקוקה, כספית.
סכום התביעה: 7,756,773 ש"ח בתוספת הצמדה וריבית, הוצאות ושכ"ט עו"ד.
סכום אגרת בית המשפט: המדינה פטורה מאגרה בהתאם לתקנה 19(א)(1) לתקנות בתי המשפט (אגרות),
התשס"ז – 2007.
דבר קיומו של הליך נוסף בבית משפט: תפ"ח (מחוזי מרכז) 4585-07-22 מדינת ישראל נ' אלכמלאת (עציר)

הזמנה לדין

הואיל ומדינת ישראל הגישה נגדך כתב תביעה זה, אתה מוזמן להגיש כתב הגנה בתוך 60 ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.
לתשומת לבך, אם לא תגיש כתב הגנה, אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט – 2018, תהיה לתובעת הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

חלק שני – תמצית הטענות

א. תיאור תמציתי של בעלי הדין

1. התובעת היא **מדינת ישראל** (להלן: "**התובעת**" או "**המדינה**") אשר נושאת ותישא בנזק שנגרם על ידי הנתבע, וזאת מכוח חוק משפחות חיילים שנספו במערכה (תגמולים ושיקום) תשי" – 1950 (להלן: "**חוק משפחות חללים**").
2. הנתבע, **ראני אלכמלאת** בעבירות שביצע, גרם למותו של המתנדב רס"ב עמיחי כרמלי ז"ל (להלן: "**עמיחי כרמלי ז"ל**" או "**המנוח**") ופצע את השוטרים ~~000000000~~ (להלן: "**000000000**") ו~~000000000~~ (להלן: "**000000000**") וכן גרם לנזקים בניידת המשטרה.

3. תביעה זו מוגשת בגין נזקי התובעת ביחס למותו המצער של רס"ב עמיחי כרמלי ז"ל. התובעת שומרת על זכותה להגיש תביעה בגין נזקיה ביחס לפציעת השוטרים ~~אחרי~~ ~~והוא~~ ובגין נזקי הרכוש שנגרמו לנידת המשטרה.

4. כנגד הנתבע הוגש כתב אישום מתוקן בהתאם להסדר טיעון במסגרת הליך פלילי תפ"ח 4585-07-22 מדינת ישראל נ' ראני אלכמלאת אשר נדון בבית המשפט המחוזי מרכז לוד (להלן: "ההליך הפלילי").

• **כתב האישום המתוקן מצורף כנספח א'.**

5. הנתבע הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות של רצח (באדישות) לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין תשלז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, נהיגה פזיזה לפי סעיף 338(א)(1)(2) לחוק העונשין ונהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לחוק העונשין.

• **הכרעת הדין מצורפת כנספח ב'.**

6. ביום 9.7.2024 ניתן גזר דין בהליך הפלילי.

• **גזר הדין מצורף כנספח ג'.**

ב. הסעד המבוקש באופן תמציתי

7. תובענה זו היא תביעת שיפוי והשבה שמגישה המדינה מכוח חוק משפחות חללים, בגין תגמולים ופיצויים ששילמה בעבר ועתידה לשלם בעתיד למשפחתו של עמיחי כרמלי ז"ל עקב מותו באירוע מושא התביעה.

8. לאור האמור, מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד לחייב את הנתבע לשלם לתובעת את הסכומים הבאים:

א. סך של 7,756,773 ₪ (בתוספת הצמדה וריבית) אותו שילמה ועתידה לשלם התובעת למשפחת המנוח לפי חוק משפחות חללים.

ב. בנוסף לכך, בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב את הנתבע בשכר טרחת עו"ד ובמלוא הוצאות המשפט כדין.

ג. תמצית העובדות הנחוצות לביסוס עילת התביעה

9. בלילה שבין יום שישי ה-10.06.22 ליום שבת ה-11.06.22, לאחר בילוי עם חבריו, גרם הנתבע למותו של מתנדב המשטרה עמיחי כרמלי ז"ל בעת שנהג בשכרות ובמהירות מופרזת. כאמור לעיל, בעקבות המעשים שביצע הנתבע, הוא הורשע ברצח (באדישות) לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, נהיגה פזיזה לפי סעיף 338(א)(1)(2) לחוק העונשין ונהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לחוק העונשין.

10. עקב מות המנוח הגישו בני משפחתו תביעה נגד התובעת מכוח חוק משפחות חללים. ביום 29.06.22 הכיר קצין התגמולים בזכאותם של אביו ואלמנתו של המנוח לזכויות עפ"י חוק משפחות חללים. בעקבות ההכרה נגרמו לתובעת הוצאות כבדות אותן מבקשת התובעת להטיל על הנתבע, שכן הוא זה שגרם בהתנהגותו למותו של המנוח ובכך גם לנזק שנגרם לה.

11. בגין תגמולים ותשלומים אלו אותם שילמה התובעת, וצפויה עוד לשלם למשפחת המנוח, זכאית התובעת לשיפוי על ידי הנתבע וזאת מכוח סעיף 21(א)(2) לחוק משפחות חללים, וכן מכוח דיני עשיית העושר ולא במשפט ודיני הנזיקין.

12. תכלית התביעה הנה למצות את הדין גם במישור האזרחי כנגד הנתבע ובעיניים של מעשיהם על דרך קבלת פיצוי בגין תגמולים ששילמה ועתידה לשלם התובעת מכוח חוק משפחות חללים שהינו בגדר מימוש זכויותיה של התובעת במישור האזרחי לה זכאית, במנותק מהאישום הפלילי ובנוסף לו, ובבחינת אין "החוטא יוצא נשכר".

ד. העובדות המקנות סמכות עניינית ומקומית לבית המשפט הנכבד

13. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בתביעה זו לנוכח העובדה כי ענייננו בתביעה כספית בסכום הגבוה מ-2.5 מיליון ₪. כמו כן, לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית לדון בתביעה זו בהתאם לסעיף 7א(א) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט-2018.

חלק שלישי- פירוט הטענות

א. רקע עובדתי

14. האירועים המתוארים בכתב תביעה זה מבוססים, בין היתר, על כתב האישום המתוקן הנזכר לעיל.
15. ביום שישי, 10.06.22, בשעות הערב, בילה הנתבע עם חבריו, בתחילה בביתו ולאחר מכן נסעו ל"לופט" בבאר שבע. במהלך הבילוי שתו הנתבע וחבריו משקאות אלכוהוליים.
16. בסיום הבילוי ב"לופט" בבאר שבע, לאחר שכאמור שתו משקאות אלכוהוליים, נסעו הנתבע וחבריו לפאב ה"טראבין" בראשון לציון. במהלך שהייתם ב"טראבין" המשיכו לצרוך משקאות אלכוהוליים.
17. בהמשך הלילה, אור ליום 11.06.22, בשעה 04:30 לפנות בוקר או בסמוך לכך יצאו הנתבע וחבריו מהפאב והחלו לנסוע ברכב בו נהג הנתבע.
18. עת הגיעו הנתבע וחבריו לצומת הרחובות דרך המכבים ופרימן בראשון לציון, עצרו הנתבע וחבריו את הרכב וחלקם יצאו ורקדו בצומת בליווי מוזיקה. באותה העת עברה בצומת ניידת משטרה אשר הבחינה במתרחש. משהבחין הנתבע בניידת, ובמטרה להתחמק מבדיקתו ע"י השוטרים, נכנס הנתבע לרכב והחל בנהיגה במהירות מופרזת בסטייה ימנית לדרך המכבים, לכיוון צפון.
19. בסמוך לצומת פגע הנתבע במונית שהייתה בנתיב הפניה ימנית וחרף הפגיעה המשיך בנסיעה מהירה על דרך המכבים לכיוון צפון. או אז, החלו השוטרים שהיו בניידת לבצע מרדף אחרי הנתבע, תוך הפעלת אורות כחולים וסירנות ואף כרזו לנתבע לעצור. במקביל העבירו השוטרים דיווח אודות המרדף למרכז השליטה של משטרת ישראל.
20. במהלך המרדף נהג הנתבע במהירות מופרזת שלא פחתה מ-126 קמ"ש, אשר אינה תואמת את תנאי הדרך בה המהירות המרבית המותרת היא 70 קמ"ש. הנתבע נהג למרחק של כ-2.2 ק"מ, תוך שהוא חוצה את צומת הרחובות דרך המכבים וטוליפמן כשמופע האור ברמזור בצומת בכיוון נהיגתו היה אדום.
21. אותה עת, על דרך המכבים לכיוון צפון, הוקם מחסום משטרה לבדיקת שכרות בו היו ארבע ניידות משטרה אשר חסמו שניים מתוך שלושת נתיבי הנסיעה והותירו רק את הנתיב השמאלי פתוח. פנסייה של הניידות דלקו, כאשר ניידת אחת מוצבת נגד כיוון התנועה וניידת נוספת עם אורות כחולים-אדומים מהבהבים. כמו כן היו פזורים במחסום אבוקות אלקטרוניות וטרפזים מוארים. תאורת הכביש הייתה תקינה ומזג האוויר היה בהיר, כך שניתן היה להבחין במחסום לכל הפחות ממרחק של 227 מטרים.
22. במחסום עמדו שמונה אנשי משטרה וביניהם עמיחי כרמלי ז"ל, אשר עטה אפוד זוהר.

23. חרף העובדה שהמחסום היה גלוי, ואין מחלוקת על כך שהנתבע הבחין בו, הוא המשיך לנסוע במהירות גבוהה אל עבר המחסום, כשהוא בשוויון נפש לאפשרות גרימת פגיעה במי מבין אנשי המשטרה העומדים במחסום. הנתבע פגע בעוצמה גבוהה בעמיחי כרמלי ז"ל, שעמד סמוך לאחת מניידות המשטרה, ל.ז. ~~שעמדו במחסום~~, שפגע בניידת הנ"ל. המנוח הועף מרחק של כ-30 מטרים עד שהוטח על הקרקע.

24. מיד לאחר מכן פגע הנאשם בעצמה בניידת משטרה נוספת, נושאת ל.ז. ~~שעמדה במחסום~~, פצע את השוטר ~~שהיה בצמוד לאותה ניידת~~, וכן פצע את השוטר ~~שישב במושב הנהג בניידת~~.

25. הנתבע לא חדל מנהיגתו עד שהתנגש במעקה הבטיחות מימין ונעצר תוך פגיעה בחלקו האחורי של רכב פרטי שעמד במקום לצורך בדיקת שכרות ובו היו שני נוסעים נוספים.

26. מיד עם עצירת הרכב, וחרף מודעותו כי פגע בכלי רכב ושוטרים שאיישו את המחסום, יצא הנתבע מרכבו והחל לרוץ מהמקום עד שנעצר בקרבת מקום ע"י השוטרים שהיו במחסום.

27. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ועקב הפגיעה הקטלנית, מצא עמיחי כרמלי ז"ל את מותו במקום.

28. ביום 06.06.23 הורשע הנתבע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן: רצח (באדישות) לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, נהיגה פזיזה לפי סעיף 338(א)(1)(2) לחוק העונשין ונהיגה בשכרות לפי סעיף 62(3) לחוק העונשין.

29. ביום 29.06.22 הוכרו אביו ואלמנתו של המנוח, יצחק וקרן כרמלי, כזכאים לזכויות המוענקות לפי חוק משפחות חללים. וכך נכתב בהודעה על הענקת זכויות עפ"י חוק משפחות חללים: "לאחר עיון בפנייתך ובחומר הראיות שהובאו בפני, הוחלט להכיר בך כמי שזכאי לזכויות המוענקות לפי חוק זה הואיל ובנך היקר (/בעלך היקר) עמיחי ז"ל נספה בתקופה ועקב שירותו כמתנדב במשטרת ישראל כאמור בחוק הנ"ל".

• הודעות על הענקת זכויות ליצחק כרמלי וקרן כרמלי מצורפים כנספח ד'.

30. רצח המנוח, הקשה מנשוא כשלעצמו, אינו עומד לבדו אלא אף מגלם כוונה לפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, הנעוצים ביסוד העבירות בהן הורשע הנתבע ובכללם קדושת החיים ושמירתם, שלמות הגוף והנפש, הגנה על שלום הציבור וביטחונם.

31. בגין מעשיו של הנתבע שילמה המדינה ותשלם למשפחת המנוח סכומים ניכרים ומכאן התביעה שבנדון.

ב. עילות התביעה

32. מעשיו של הנתבע הם שגרמו למותו של עמיחי כרמלי ז"ל אשר בגינו נגרם לתובעת הנזק הנתבע. אביו ואלמנתו של המנוח בחרו לממש את זכאותם לפי חוק משפחות חללים אשר משולמת ע"י התובעת. היינו, קיים קשר סיבתי עובדתי ומשפטי בין מעשיו של הנתבע לנזקים המפורטים בתביעה זו.

שיפוי מכוח חוק משפחות חללים

33. זכותה של התובעת לשיפוי ע"י הנתבע מעוגן בסעיף 21 לחוק משפחות חללים.

34. סעיף 21 לחוק משפחות קובע כדלקמן: "21. (א) מגיעים לפי חוק זה בשל מותו של נספה תשלומים לפי חוק זה לבן משפחתו או בעד בן משפחתו של הנספה, ואותו בן משפחה זכאי בשל מות הנספה הזה

לפיצויים על פי חוק אחר, יחולו הוראות אלה: (1) מותר לנקוט בצעדים משפטיים, כדי לזכות בתשלומים לפי חוק זה וכן בפיצויים לפי החוק האחר, אך לא ייגבו תשלומים לפי חוק זה ופיצויים לפי החוק האחר כאחד;

(2) שולמו לבן-משפחה או בעדו תשלומים לפי חוק זה, זכאית המדינה להיות מפוצה בעד תשלומים אלה, או בעד כל תשלום אחר שהיא עלולה לחוב בו מכוח חוק זה מידי האדם שעליו מוטלת החובה לשלם לאותו בן-משפחה פיצויים לפי החוק האחר, עד לסכום אותם הפיצויים, או עד לסכום העולה בחלקו של אותו אדם כשהאחריות לפיצויים משותפת לו ולאחראים אחרים, הכל לפי הענין;

(3) בן-המשפחה חייב לנקוט כל פעולה סבירה שביקש קצין תגמולים כדי לסייע לאוצר המדינה במימוש זכותו לפי סעיף זה ולא יעשה כל פעולה העולה לפגוע בזכויות אוצר המדינה לפי סעיף זה או למנוע את מימושו;

35. כאמור לעיל, משפחת המנוח בחרה לממש את זכאותה ולגבות מהמדינה תשלומים על-פי חוק משפחות חללים. בהסתמך על הקבוע בהוראות החוק, המדינה שילמה, משלמת ועתידה לשלם למשפחת המנוח תגמולים שונים. משכך, זכאית התובעת להיות מפוצה בעד תשלומים אלה, ובעד כל תשלום אחר שהיא עלולה להתחייב בו מכוח הוראות החוק, מידי הנתבע עד לשווי הפיצויים (גובה הנזק) המגיע למשפחת המנוח מאת המדינה מכוח חוק משפחות חללים ומכוח הוראות פקודת הנזיקין.

• חוות דעת אקטואריות בדבר התגמולים למשפחת המנוח מצורפות כנספח ה'.

עשיית עושר ולא במשפט

36. לחילופין, המדינה תטען, כי היות שנשאה ותישא בתשלום תגמולים למשפחת המנוח על פי דין, וזאת בגין הנזק שגרם הנתבע במעשיו המתוארים, עשה הנתבע עושר ולא במשפט, שאם לא כן, הוא היה נדרש לשאת בנזקים אלה שגרמו. לפיכך, חב הנתבע מכוח חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979.

הפרת חובה חקוקה

37. מעשיו של הנתבע מהווים הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 63 לפקודת הנזיקין, שכן יש בהם משום ביצוע עבירות על פי חוק העונשין, כמפורט לעיל ובכתב האישום המתוקן שהוגש כנגדו.

38. זאת ועוד, משהנתבע לא פעל להושיט סיוע ועזרה כלשהי למנוח לאחר הפגיעה הגופנית בו מהווים מעשיו הפרת החובה החקוקה בהוראת סעיף 1 לחוק לא תעמוד על דם רעך, התשנ"ח - 1998, שכותרתו, המדברת בעד עצמה, היא "חובת ההצלה והושתט עזרה".

תקיפה

39. מעשיו של הנתבע מהווים "תקיפה" לפי סעיף 23 לפקודת הנזיקין, זאת שכן התנהגותו של הנתבע, אשר נהג בשוויון נפש לאפשרות גרימת נזק גופני למי מבין אנשי המשטרה שעמדו במחסום, עולה כדי כוונה לפגוע. אין צורך להרחיב אודות הצפיות מכך שנהיגה בשכרות ובמהירות מופרזת, תוך ניסיון בריחה מהמשטרה וביצוע עבירות תנועה רבות, עלולה להביא אדם למותו ו/או לפגיעתו.

40. ראה לעניין זה ע"פ 217/04 אלקורעאן חאפז נ' מדינת ישראל (נבו 29.06.2005):

"כלל הצפיות הוא כלל מוכר בשיטתנו המשפטית (ראו ע"פ 232/55 היועץ המשפטי לממשלה נ' גרינוולד, פ"ד יב 2017; ע"פ 63/58 עגימי נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יג(1) 421; ע"פ 268/59 פלוני נ' היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד יד(1) 310; ע"פ 5640/97 רייך נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 433, 457). משמעותו

היא "כי היסוד הנפשי של כוונה מתקיים בעושה, אף אם זה לא רצה להשיג תוצאה כלשהי בהתנהגותו, אך נתקיימה אצלו צפייה ברמת הסתברות גבוהה כי התוצאה אמנם תושג עקב ההתנהגות" (פרשת ביטון, פסקה 21 לפסק-דין); וראו גם ש' ז' פלר, יסודות בדיני עונשין 593 (כרך א', תשמ"ד) (להלן - פלר)). כלל הצפיות נובע ממסקנה פרשנית, לפיה למונח "כוונה" ישנם שני מובנים. האחד, כוונה קיימת כאשר יש רצון להשגת התוצאה. השני, כוונה יכול שתתקיים גם בהעדר רצון, אך כאשר קיימת צפייה של תוצאה בדרגת הסתברות גבוהה (ע"פ 677/83 בורוכוב נ' יפת, פ"ד לט(3) 205 (להלן - פרשת בורוכוב); י' קוגלר, כוונה והלכת הצפיות בדיני עונשין 76 (1997) (להלן - קוגלר). כלל הצפיות "מגלם את הגישה הערכית, לפיה במצבים רבים קיימת שקילות מוסרית בין אדם הפועל מתוך רצון שמעשהו יביא לתוצאה מזיקה כלשהי, לבין אדם הצופה במידה קרובה לוודאות את התרחשותה של אותה תוצאה, ולמרות שאינו מעוניין בה אין הוא נמנע מן המעשה" (פרשת ביטון, פסקה 21 לפסק-דין)).

רשלנות

41. הנתבע הורשע בעבירות רצח (באדישות) לפי סעיף 300(א) לחוק העונשין, חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, נהיגה פזיזה לפי סעיף 338(א)(1)(2) לחוק העונשין ונהיגה בשכרות לפי סעיף 362(3) לחוק העונשין. אולם, לכל הפחות ולשם הזהירות, הרי שמעשיו של הנתבע מהווים הפרת חובת הזהירות ועוולה של רשלנות לפי סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין.
42. הנתבע, ככל אדם, חב בחובת זהירות שלא לגרום במזיד נזק לחייו ולרכושו של אחר. במעשיו, נהיגה במהירות מופרזת בשכרות תוך שוויון נפש לאפשרות גרימת פגיעה, הפר הנתבע את החובה המוטלת עליו.
43. מעשיו של הנתבע הם שגרמו באופן ישיר לפגיעתו של המנוח כמפורט בכתב הגנה זה, ומהווים, בין היתר, עוולה אזרחית בהתאם לפקודת הנזיקין, המקימה בנסיבות המקרה זכות למשפחתו של המנוח להיפרע מן הנתבע בגין הנזקים אשר גרם, ובנסיבות המקרה, זכות למדינה לשיפוי בגין אותם נזקים.
44. מן המקובץ עולה כי קיים קשר סיבתי עובדתי ומשפטי בין מעשיו של הנתבע לנזקים המפורטים בתביעה דין.
45. מבלי לגרוע מהאמור, ולמען הזהירות, התובעת תטען כי נוכח נסיבות המעשים והמחדלים המפורטים לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע כי חובת הראיה מוטלת על הנתבע לפי סעיפים 38 ו-41 לפקודת הנזיקין. הרשעת הנתבע בעבירות המיוחסות לו מובילה למסקנה הברורה כי הדבר מעיד על עצמו, ולא זו בלבד הרי שהמעשים נעשו על ידי דבר מסוכן – קרי כלי רכב המובל ע"י נהג שיכור במהירות מופרזת, שלנתבע הייתה שליטה מלאה עליו.

הטבת נזק

46. מבלי לגרוע מהאמור, המדינה תוסיף ותטען כי הנתבע חב בשיפוי התובעת בגין נזקי הגוף המפורטים לעיל, בין היתר, מכוח סעיף 2 לחוק לתיקון דיני הנזיקין האזרחיים (הטבת נזקי גוף), התשכ"ד - 1964 (להלן: "חוק ההטבה"), וכי מכוח חוק ההטבה זכאית התובעת להיפרע מידי הנתבע בגין כל התשלומים ששילמה ותשלם בקשר לאירוע. לשון סעיף 2 לחוק ההטבה קובעת כך: "גרם אדם לזולתו נזק גוף, רשאי מי שהיטיב את הנזק להיפרע את הטבת הנזק מן המזיק עד כדי סכום שהמזיק היה חייב למוטב על פי כל דין בשל גרימת נזק הגוף אלמלא הוטב הנזק על ידי המיטיב."

47. לעניין זה יצוין כי התגמולים, ההטבות והקצבאות אינם חורגים מהטבת נזק סבירה כמשמעותה בסעיף 5 לחוק ההטבה. מכל מקום, כמפורט לעיל, הנזקים הנתבעים במסגרת תביעה זו, הינם הנזקים אותם היו נדרשים הנתבעים לשלם לבני משפחתו של המנוח על פי דיני הנזיקין.

נפקות פסק הדין הפלילי לפי סעיף 42 לפקודת הראיות

48. סעיף 42 לפקודת הראיות פקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 (להלן: "פקודת הראיות") קובע כך: **"הממצאים והמסקנות של פסק דין חלוט במשפט פלילי, המרשיע את הנאשם, יהיו קבילים במשפט אזרחי כראיה לכאורה לאמור בהם אם המורשע או חליפו או מי שאחריותו נובעת מאחריות המורשע, ובכלל זה מי שחב בחובו הפסוק, הוא בעל דין במשפט האזרחי."**

49. כאמור, הנתבע הודה בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון והורשע בדין. בהתאם להוראת סעיף 42 לפקודת הראיות הרשעה זו, כמו גם כלל הממצאים והמסקנות של הכרעת הדין, מהווים ראיה לכאורה בתביעה שבנידון.

50. זאת ועוד, בהתאם להוראת סעיף 42 לפקודת הראיות הנתבע אינו רשאי להביא "ראיה לסתור, או ראיה שכבר נשמעה או הוגשה במשפט הפלילי, אלא ברשות בית המשפט, מטעמים שיירשמו וכדי למנוע עיוות דין".

ג. הנזק

51. בעקבות האירועים המתוארים לעיל, בגינם הורשע הנתבע, הוכרו אביו ואלמנתו של המנוח זכאים לתגמולים לפי חוק משפחות חללים ועל כן המדינה שילמה, משלמת ועתידה לשלם למשפחת המנוח סכום שלא יפחת מ 7,756,773 ₪ (בתוספת הצמדה וריבית) נכון ליום הגשת התביעה.

52. התובעת שומרת לעצמה הזכות לעדכן את פירוט הסכומים ששילמה ואת ההוצאות בהם נשאה ותישא בעתיד ולתקן את תביעתה בהתאם.

53. על פי הוראות הדין הסכום אותו ניתן לתבוע בתביעת השיפוי דנן בגין נזק הגוף למנוח הינו בגובה הנזק בגין מעשיו של הנתבע על פי דיני הנזיקין, שאינם זהים בהכרח לתשלומים המשולמים על-פי חוק משפחות חללים.

54. יצוין בהקשר זה כי זכות התובעת לפיצוי הנה גם מכוח הוראות חוק ההטבה וחוק עשיית עושר ומכאן שהתביעה מוגשת מכוח החוקים כולם ובהתאם לסכום הגבוה יותר, כמפורט לעיל.

ד. סיכום

55. במעשיו החמורים גרם הנתבע למותו של מתנדב המשטרה עמיחי כרמלי ז"ל, ובכך גרם לנזקה של התובעת, אשר שילמה, משלמת ועתידה לשלם למשפחת המנוח תגמולים מכוח חוק משפחות חללים.

56. לאור כל האמור לעיל, על הנתבע לפצות את התובעת בגין הרכיבים המפורטים לעיל, וזאת מכוח סעיף 21 לחוק משפחות חללים וכן מכוח דיני עשיית עושר ודיני הנזיקין.

57. בית המשפט הנכבד מתבקש לחייב הנתבע בסכומים המפורטים בכתרת תביעה זו בתוספת הפרשי ריבית והצמדה כדין מיום מתן פסק הדין ועד תשלומם בפועל וכן להשית על הנתבע שכר טרחת ב"כ המדינה והוצאות משפט כדין.

58. התובעת שומרת על זכותה להוסיף ו/או לתקן את כתב התביעה, לרבות הסכום הנתבע, בכל עת ככל שיתגלו פרטים חדשים ו/או עובדות נוספות במרוצת ההליך.

חנה לנדאו

חנה לנדאו, עו"ד
בפרקליטות מחוז מרכז - אזרחי

תוכן עניינים

מס'	שם הנספח	עמ'
1	כתב אישום מתוקן	11
2	הכרעת דין	19
3	גזר דין	24
4	הענקת זכות משפחה שכולה	61
5	חוות דעת אקטוארית	66

נספח 1

כתב אישום מתוקן

עמ' 11

בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד ת.פ.ח. 4585-07-22

בפני הרב

מדינת ישראל

המאשימה:

באמצעות פרקליטות מחוז מרכז
הנרייטה סולד 1, ת"א יפו, 61330
טלפון: 077-3923842 פקס: 03-6959567
דוא"ל DA-Central-criminal@justice.gov.il
נגד-

ראני בן מוסה אלכמלאת

הנאשם:

יליד 30.4.94, ת.ז. ~~המאשימה~~

שכונה 20, בית 8 רהט

טלפון נייד: 05488944897

(עתה במעצר מיום 11.6.2022)

כתב אישום מתוקן

א. העובדות:

1. הנאשם בעל רישיון נהיגה משנת 2020 והינו "נהג חדש".
2. ביום שישי, 10.6.2022, בשעות הערב, בילה הנאשם בביתו ברחט עם חבריו, אמג'ד אלעביד (להלן: "אמג'ד"), טמיר כמלאת (להלן: "טמיר"), עיסא אל כמלאת (להלן: "עיסא"), "החברים", בהתאמה) ואחרים, שם שתו משקאות אלכוהוליים.
3. בהמשך אותו הערב נסעו הנאשם וחבריו ברכב מסוג פורד, נושא לר. 7120911 (להלן: "הפורד"), למקום בילוי "לופט" בבאר שבע.
4. במהלך הבילוי ב"לופט" נגשו הנאשם וחבריו בחברים נוספים אשר הגיעו ברכב מסוג הונדה ושם שתו הנאשם וחבריו משקאות אלכוהוליים.
5. בסיום הבילוי ב"לופט" בבאר שבע, יצאו הנאשם וחבריו לפאב ה"טראבין" בראשון לציון (להלן: "טראבין"). בדרכם לטראבין נהג עיסא בפורד, הנאשם ישב לימינו, ואמג'ד וטמיר ישבו במושב האחורי.
6. בהיותם בטראבין, צרכו הנאשם וחבריו משקאות אלכוהוליים.